

misk belastning for Århus Amt, at man i Århus Amt ekstraordinært afsatte yderligere 50 mio. kr. på budgettet for at opgradere og forbedre sine egne behandlingsmuligheder og dermed trække borgerne hjem til sit eget amt igen.

Det frie valg var altså med til, at man fik flere penge ind, og det var med til, at man fik løftet kvaliteten og standarden. Det er da en succeshistorie, så det klodser, og en succeshistorie, så alle her i Folketinget burde kunne indse, at det er vejen frem. Vejen frem til bedre service, bedre kvalitet, lavere priser og gladere borgere er, at man har det frie valg. Så naturligvis kan Frihed 2000 støtte forslaget her.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi også støtter de næste to beslutningsforslag, hvis ikke jeg skulle kunne nå at komme tilbage, til det bliver min tur igen.

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Else Winther Andersen.

**Else Winther Andersen (V):**

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de mange ordførere, der har været positive over for beslutningsforslaget her. Det, der jo er det grundlæggende i beslutningsforslaget, er, at der nu skal gøres helt op med stavnsbåndet – den lille del af stavnsbåndet, som måtte blive med det lovforslag, der blev lavet i vist nok 1991/1992, hvor man kunne vælge at flytte til en anden kommune på et plejehjem, hvis man havde familie eller andre nære bekendte.

Det, vi jo har kunnet se ud fra det forslag dengang, er, at de, der har brugt det, har været meget glade for det, men det blev jo ikke den folkevandring, som også nogle var bange for på det tidspunkt. Jeg tror bestemt heller ikke, at der vil blive en folkevandring fra den ene kommune til den anden ved at give det enkelte menneske, den enkelte ældre, en frihed til selv at vælge, hvis vedkommende gerne vil til en anden kommune.

Ellers er det jo så rigtigt, som hr. Tom Behnke sagde lige før: Man får både pengene med fra sin egen kommune, og man kommer til at betale skat i den fremtidige kommune. Det gør jo, at enhver kommune vil gøre det bedst muligt for sine egne borgere. Hvis man opdager, at der pludselig er en trafik ud over kommunegrænserne, så vil man da gå ind og se på, hvad det er.

Jeg har meget svært ved at forstå de partier, der har nævnt, at bare fordi der er for få pladser

i nogle kommuner, så skal man ikke give en frihed til at kunne vælge inden for de kommuner og de pladser, der er. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man stadig væk vil lade det være det fremherskende, at andre er bedre til at bestemme, hvor jeg skal være, når jeg får brug for pleje, omsorg og nærvær.

Det her beslutningsforslag hænger jo meget sammen med beslutningsforslaget om kvalitetsstandard, for det er jo rigtigt, at man jo skal have noget at vælge ud fra. Så alene af den grund er det selvfølgelig lidt svært at skulle dem ad.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige: Jeg kan ikke lade være med at vende tilbage til, at man, når man så noget positivt i noget, man lagde frem i 1991, så pludselig ikke synes, at de ældre skal have en valgfrihed, for der er vel i dag hverken flere eller færre plejehjem og ældreboliger, når vi gør det op i en helhed, end der var dengang.

Forslaget som sådan ville jo gøre, at de ældre derved kunne vælge selv, og hvis ikke de ældre kan vælge selv, så kan de pårørende være dem behjælpelig. Der er mange pårørende, der vil føle en betydelig større trykthed ved ét plejehjem frem for et andet, og det ser vi jo i den debat, vi har i pressen, som det er i dag.

Fru Tove Videbæk gik lidt uden for beslutningsforslaget, men nævnedes i forbindelse med det at bygge flere ældreboliger og plejehjem, at det var en god idé, at der kom nogle flere frivillige og private foreninger ind. Det er da et forslag, som Venstre til enhver tid vil støtte, men jeg oplever faktisk også, at det er trenden i tiden, at der rundt i kommunerne er flere og flere private foreninger, der bygger efter opfordring fra kommunerne. Det kan måske være det første skridt på vejen, så vi får en opløsnings og mere liberalisering på nogle af de her områder.

Men lad os nu se, når vi kommer til udvalgsarbejdet, om det eventuelt kan lykkes os at flytte nogle af de holdninger til – fra nogle af partiernes side – at man selv bedst ved, hvad der er bedst for de ældre. Vi andre vil gerne give de ældre friheden.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

## Afstemning

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-